

**VIJEĆE
EUROPSKE UNIJE**

**Bruxelles, 14. svibnja 2014.
(OR. en)**

8457/14

LIMITE

**EF 121
ECOFIN 342**

ZAKONODAVNI AKTI I DRUGI INSTRUMENTI

Predmet: Sporazum o prijenosu i objedinjavanju doprinosa u jedinstveni sanacijski fond

**SPORAZUM
O PRIJENOSU I OBJEDINJAVANJU
DOPRINOSA U JEDINSTVENI SANACIJSKI FOND**

UGOVORNE STRANKE, Kraljevina Belgija, Republika Bugarska, Češka Republika, Kraljevina Danska, Savezna Republika Njemačka, Republika Estonija, Irska, Helenska Republika, Kraljevina Španjolska, Francuska Republika, Republika Hrvatska, Talijanska Republika, Republika Cipar, Republika Latvija, Republika Litva, Veliko Vojvodstvo Luksemburg, Mađarska, Republika Malta, Kraljevina Nizozemska, Republika Austrija, Republika Poljska, Portugalska Republika, Rumunjska, Republika Slovenija, Slovačka Republika i Republika Finska;

OPREDJELJENE za ostvarivanje uspostave cjelovitog financijskog okvira u Europskoj uniji kojeg je bankovna unija temeljni dio;

PODSJEĆAJUĆI na Odluku predstavnika država članica europodručja od 18. prosinca 2013. koji su se sastali u okviru Vijeća Europske unije u vezi s pregovorima o međudržavnom sporazumu o jedinstvenom sanacijskom fondu („Fond”) i sklapanju sporazuma o Fondu koji je osnovan u skladu s Uredbom Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog sanacijskog fonda¹ („Uredba o SRM-u”), kao i na mandat priložen toj Odluci;

BUDUĆI DA:

¹ Uredba Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog sanacijskog fonda i o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća

- (1) Proteklih je godina Europska unija donijela niz pravnih akata koji su od temeljne važnosti za ostvarivanje unutarnjeg tržišta u području financijskih usluga i za jamčenje financijske stabilnosti europodručja i Unije kao cjeline kao i za razvoj u smjeru stvaranja snažnije povezane gospodarske i monetarne unije.
- (2) U lipnju 2009. Europsko vijeće pozvalo je na uspostavu „*Jedinstvenog europskog pravilnika primjenjivog na sve financijske institucije na jedinstvenom tržištu*”. Unija je stoga Uredbom (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća¹ o i Direktivom 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća², uspostavila jedinstveni skup usklađenih bonitetnih pravila koja kreditne institucije širom Unije moraju poštovati.

¹ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

² Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).

- (3) Unija je dodatno osnovala europska nadzorna tijela (ESA-e) kojima je dodijeljen niz zadaća u području mikrobonitetnog nadzora. To su Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo (EBA) osnovano Uredbom (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća¹, Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje (EIOPA) osnovano Uredbom (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća² te Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala (ESMA) osnovano Uredbom (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća³. U tom je kontekstu Uredbom (EU) br. 1092/2010 Europskog parlamenta i Vijeća⁴ osnovan Europski odbora za sistemske rizike kojem su dodijeljene neke funkcije u području makrobonitetnog nadzora.

¹ Uredba (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 12.).

² Uredba (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju Europskog nadzornog tijela (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje), o izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i o stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/79/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 48.).

³ Uredba (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala), izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/77/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 84.).

⁴ Uredba (EU) br. 1092/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o makrobonitetnom nadzoru financijskog sustava Europske unije i osnivanju Europskog odbora za sistemske rizike (SL L 331, 15.12.2010., str. 1.).

- (4) Unija je uspostavila jedinstveni nadzorni mehanizam Uredbom Vijeća (EU) br. 1024/2013¹, dodjeljujući posebne zadaće Europskoj središnjoj banci (ESB) u vezi s politikama koje se odnose na bonitetni nadzor kreditnih institucija i dodjeljujući ESB-u, koji djeluje zajedno s nadležnim nacionalnim tijelima, ovlasti nadzora nad kreditnim institucijama s poslovnim nastanom u državama članicama čija je valuta euro i u državama članicama čija valuta nije euro koje su uspostavile blisku suradnju s ESB-om u svrhu nadzora („države članice sudionice”).
- (5) Direktivom Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava² („Direktiva o BRR-u”), Unija usklađuje nacionalne zakone i propise o sanaciji kreditnih institucija i određenih investicijskih društava, uključujući i uspostavljanje nacionalnih aranžmana financiranja sanacije.

¹ Uredba Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL L 287, 29.10.2013., str. 63.).

² Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/921/EU i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU i uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća.

- (6) U zaključcima Europskog vijeća od 13. i 14. prosinca 2012. stoji: „U okruženju u kojem je nadzor nad bankama djelotvorno prenesen na jedinstveni nadzorni mehanizam, postojat će potreba za jedinstvenim sanacijskim mehanizmom s ovlastima potrebnima kako bi se osigurala mogućnost sanacije svih banaka u državama članicama sudionicama pomoću odgovarajućih instrumenata.” U zaključcima Europskog vijeća od 13. i 14. prosinca 2012. dalje stoji: „Jedinstveni sanacijski mehanizam trebao bi se temeljiti na doprinosima samog financijskog sektora te bi trebao uključivati odgovarajuće i djelotvorne zaštitne mehanizme („backstop arrangements”). Taj bi zaštitni mehanizam osiguravanjem povrata javnih potpora putem *ex post* ubiranja nameta od financijske industrije trebao biti fiskalno neutralan u srednjoročnom razdoblju.” Unija je u tom kontekstu donijela Uredbu o SRM-u kojom se stvara centralizirani sustav odlučivanja o sanaciji koji uspostavom Fonda dobiva adekvatna financijska sredstva. Uredba o SRM-u primjenjuje se na subjekte koji se nalaze u državama članicama sudionicama.

- (7) Uredbom o SRM-u posebno se uspostavlja Fond kao i načini njegove uporabe. Direktivom o BRR-u i Uredbom o SRM-u utvrđuju se opći kriteriji koji se primjenjuju pri utvrđivanju i izračunu *ex ante* i *ex post* doprinosa institucija koji su potrebni za financiranje Fonda, kao i obveza država članica da ih ubiru na nacionalnoj razini. Ipak, prema Direktivi o BRR-u i Uredbi o SRM-u, države članice sudionice koje prikupljaju doprinose od institucija koje se nalaze na njihovim državnim područjima ostaju nadležne za prijenos tih doprinosa u Fond. Obveza prijenosa doprinosa prikupljenih na nacionalnoj razini u Fond ne proizlazi iz prava Unije. Takva će obveza biti uspostavljena ovim Sporazumom kojim se utvrđuju uvjeti pod kojima su ugovorne stranke, u skladu s njihovim ustavnim zahtjevima, zajednički suglasne da doprinose koje prikupe na nacionalnoj razini prenesu u Fond.
- (8) Nadležnost svake od država članica sudionica za prenošenje doprinosa prikupljenih na nacionalnoj razini trebalo bi ostvarivati tako da se poštuje načelo lojalne suradnje utvrđeno u članku 4. stavku 3. Ugovora o Europskoj uniji (UEU), prema kojem države članice, između ostalog, olakšavaju ostvarivanje zadaća Unije i sudržavaju se od svake mjere koja bi mogla ugroziti postizanje ciljeva Unije. Zbog toga bi države članice sudionice trebale osigurati da se financijski resursi ravnomjerno usmjeravaju u Fond jamčeći na taj način njegovo pravilno funkcioniranje.

- (9) U skladu s time, ugovorne stranke sklopile su ovaj Sporazum kojim, između ostalog, uspostavljaju obvezu prijenosa doprinosa prikupljenih na nacionalnoj razini u Fond, na temelju jedinstvenih kriterija, načina i uvjeta, posebno raspodjelu doprinosa koje prikupe na nacionalnoj razini u različite odjeljke koji pripadaju svakoj od njih tijekom prijelaznog razdoblja, kao i postupno objedinjavanje korištenja tih odjeljaka na takav način da ti odjeljci na kraju tog prijelaznog razdoblja prestanu postojati.
- (10) Ugovorne stranke podsjećaju da je njihov cilj očuvati ravnopravne uvjete i osigurati najniže moguće ukupne troškove sanacije za porezne obveznike te će pri određivanju doprinosa za Fond i njihovog poreznog tretmana razmotriti ukupni teret za dotične bankovne sektore.
- (11) Sadržaj ovog Sporazuma ograničen je na specifične elemente u vezi s Fondom koji ostaju u nadležnosti država članica. Ovaj Sporazum ne utječe na zajednička pravila ustanovljena u okviru prava Unije niti mijenja njihov opseg. On je više osmišljen kao dopuna zakonodavstvu Unije u području sanacije banaka te kao podrška ostvarivanju politika Unije, a posebno uspostavljanjem unutarnjeg tržišta u području financijskih usluga te kao stvarna poveznica s njima.

(12) Nacionalni zakoni i propisi kojima se provodi Direktiva o BRR-u, uključujući one koji se odnose na uspostavu nacionalnih aranžmana financiranja sanacije, počinju se primjenjivati od 1. siječnja 2015. Odredbe o uspostavi Fonda prema Uredbi o SRM-u će u načelu biti primjenjive od 1. siječnja 2016. Ugovorne će stranke stoga prikupljati doprinose namijenjene nacionalnom aranžmanu financiranja sanacije koji trebaju uspostaviti do dana početka primjene Uredbe o SRM-u, od kojeg će dana one početi prikupljati doprinose namijenjene Fondu. Kako bi se ojačala financijska sposobnost Fonda od njegove uspostave, ugovorne se stranke obvezuju na Fond prenijeti doprinose koje su do dana početka primjene Uredbe o SRM-u prikupile na temelju Direktive o BRR-u.

- (13) Prepoznaje se da mogu postojati situacije u kojima raspoloživa sredstva Fonda nisu dovoljna za određenu mjeru sanacije, a kada *ex post* doprinosi, koje bi trebalo prikupiti kako bi se pokrili potrebni dodatni iznosi, nisu odmah dostupni. Prema izjavi Euroskupine i Vijeća od 18. prosinca 2013., kako bi se osigurala kontinuirana dostatna financijska sredstva tijekom prijelaznog razdoblja, ugovorne stranke na koje se odnosi određena mjera sanacije trebale bi osigurati prijelazno financiranje iz nacionalnih izvora ili iz europskog stabilizacijskog mehanizma („ESM”) u skladu s dogovorenim postupcima, uključujući uspostavu mogućnosti privremenih prijenosa između nacionalnih odjeljaka. Ugovorne stranke trebale bi imati postupke za pravovremeno rješavanje svih zahtjeva za prijelazno financiranje. Zajednički zaštitni mehanizam bit će razvijen tijekom prijelaznog razdoblja. Takav će zaštitni mehanizam olakšati uzimanje zajmova od strane Fonda. Bankovni sektor će u konačnici biti odgovoran za otplatu putem doprinosa u svim državama članicama sudionicama, uključujući *ex post* doprinose. Ti aranžmani osigurat će jednako postupanje prema svim ugovornim strankama koje sudjeluju u jedinstvenom nadzornom mehanizmu i jedinstvenom sanacijskom mehanizmu, uključujući ugovorne stranke koje se priključuju u kasnijoj fazi, u smislu prava i obveza kako u prijelaznom razdoblju tako i pod stabilnim uvjetima. Navedenim aranžmanima poštovat će se ravnopravni uvjeti za države članice koje ne sudjeluju u jedinstvenom nadzornom mehanizmu i jedinstvenom sanacijskom mehanizmu.

- (14) Ovaj bi Sporazum trebale ratificirati sve države članice čija je valuta euro i države članice čija valuta nije euro, a koje sudjeluju u jedinstvenom nadzornom mehanizmu i u jedinstvenom sanacijskom mehanizmu.
- (15) Države članice čija valuta nije euro i koje nisu ugovorne stranke, trebale bi pristupiti ovom Sporazumu uz puna prava i obveze, u skladu s onima ugovornih stranaka, od dana kada stvarno uvedu euro kao valutu ili od dana stupanja na snagu odluke ESB-a o bliskoj suradnji iz članka 7. stavka 2. Uredbe 1024/2013.
- (16) Predstavnici vlada država članica su 21. svibnja 2014. ovlastili ugovorne stranke da od Europske komisije i Jedinstvenog sanacijskog odbora („Odbor”) zatraže da obavljaju zadaće predviđene ovim Sporazumom.

(17) Člankom 15. Uredbe o SRM-u kako isti glasi na dan njenog prvotnog donošenja uspostavljaju se opća načela kojima se uređuje sanacija i prema kojima gubitke najprije snose dioničari institucije koja se nalazi u postupku sanacije, a vjerovnici institucije koja se nalazi u postupku sanacije snose gubitke nakon dioničara u skladu s redoslijedom prvenstva njihovih potraživanja. Člankom 27. Uredbe o SRM-u se u skladu s time utvrđuje *bail-in* instrument („*bail-in tool*“) koji zahtijeva da su doprinos za apsorpciju gubitka i dokapitalizaciju koji iznosi najmanje 8 % ukupnih obveza, uključujući regulatorni kapital institucije koja se nalazi u postupku sanacije, izračunatih u vrijeme poduzimanja mjere sanacije u skladu s vrednovanjem predviđenim člankom 20. Uredbe o SRM-u dali dioničari, imatelji odgovarajućih instrumenata kapitala i drugih prihvatljivih obveza putem smanjenja vrijednosti, konverzije ili na drugi način, i da također zahtijeva da doprinos iz Fonda ne premašuje 5 % ukupnih obveza, uključujući regulatorni kapital institucije koja se nalazi u postupku sanacije izračunat u vrijeme poduzimanja mjere sanacije u skladu s vrednovanjem predviđenim člankom 20. Uredbe o SRM-u, osim ako se svim neosiguranim obvezama koje nemaju prednost, osim prihvatljivih depozita, smanji vrijednost ili se potpuno konvertiraju. Štoviše, člancima 18., 52. i 55. Uredbe o SRM-u, kako isti glase na dan njenog prvotnog donošenja, uspostavlja se niz postupovnih pravila o donošenju odluka od strane Odbora i institucija Unije. Ti elementi Uredbe o SRM-u predstavljaju bitnu osnovu za suglasnost ugovornih stranaka da budu obvezane ovim Sporazumom.

(18) Ugovorne stranke prepoznaju da se odgovarajuće odredbe Bečke konvencije o pravu međunarodnih ugovora kao i međunarodno običajno pravo primjenjuju u odnosu na bilo kakve bitno izmijenjene okolnosti do kojih je došlo protiv njihove volje, a koje utječu na bitnu osnovu za suglasnost ugovornih stranaka da budu obvezane odredbama ovog Sporazuma, kako je navedeno u uvodnoj izjavi (17). Ugovorne stranke mogu se, u skladu s time, na temelju međunarodnog javnog prava pozvati na posljedice bilo kakvih bitno izmijenjenih okolnosti do kojih je došlo protiv njihove volje. Ako se ugovorna stranka pozove na takve posljedice, bilo koja od ostalih ugovornih stranaka može predmet uputiti Sudu Europske unije („Sud”). Sudu bi trebalo dodijeliti ovlast da provjeri postoje li bilo kakve bitno izmijenjene okolnosti te da provjeri kakve posljedice iz toga proizlaze. Ugovorne stranke priznaju da će takvo pozivanje na posljedice nakon stavljanja izvan snage ili izmjene bilo kojeg od elemenata Uredbe o SRM-u iz uvodne izjave (17) do kojih je došlo protiv volje bilo koje od ugovornih stranaka i koji mogu utjecati na bitnu osnovu njihove suglasnosti da budu obvezane odredbama ovog Sporazuma, predstavljati spor o primjeni ovog Sporazuma za potrebe članka 273. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) koji se stoga može uputiti Sudu na temelju te odredbe. Svaka ugovorna stranka od Suda također može tražiti da odredi privremene mjere, u skladu s člankom 278. UFEU-a i člancima od 160. do 162. Poslovnika Suda¹. Pri odlučivanju o sporu, kao i o određivanju privremenih mjera, Sud bi trebao uzeti u obzir obveze ugovornih stranaka prema UEU-u i UFEU-u, uključujući obveze koje se odnose na jedinstveni sanacijski mehanizam i njegovu cjelovitost.

¹ Poslovnik Suda od 25. rujna 2012. (SL L 265 od 29.9.2012., str. 1.), uključujući sve kasnije izmjene.

- (19) Utvrđivanje primjenjuju li institucije Unije, Odbor i nacionalna sanacijska tijela *bail-in* instrument na način koji je usklađen s pravom Unije spada u nadležnost Suda, u skladu s pravnim lijekovima utvrđenima u UEU-u i UFEU-u, to jest u člancima 258., 259., 260., 263., 265. i 266. UFEU-a.
- (20) Budući da je Sporazum instrument međunarodnog javnog prava, u njemu utvrđena prava i obveze podliježu načelu reciprociteta. U skladu s time, suglasnost svake ugovorne stranke da bude obvezana ovim Sporazumom ovisi o jednakovrijednom izvršavanju prava i obveza koji pripadaju svakoj od ugovornih stranaka. Stoga bi kršenje obveze prijenosa doprinosa u Fond od strane bilo koje od ugovornih stranaka za posljedicu trebalo imati uskraćivanje pristupa Fondu subjektima s odobrenjem za rad na njezinu državnom području. Odbor i Sud trebali bi imati ovlast za utvrđivanje i proglašavanje jesu li ugovorne stranke prekršile svoju preuzetu obvezu prijenosa doprinosa, u skladu s postupcima utvrđenima u ovom Sporazumu. Ugovorne stranke priznaju da će, u slučaju kršenja obveze prijenosa doprinosa, jedina pravna posljedica biti isključivanje ugovorne stranke koja je počinila to kršenje iz financiranja u okviru Fonda te da obveze drugih ugovornih stranaka u okviru Sporazuma ostaju nepromijenjene.

- (21) Ovim se Sporazumom utvrđuje mehanizam prema kojem se države članice sudionice obvezuju nadoknaditi, zajednički, pravovremeno i s kamatama svakoj državi članici koja ne sudjeluje ni u jedinstvenom nadzornom mehanizmu ni u jedinstvenom sanacijskom mehanizmu, iznos koji je država članica koja ne sudjeluje platila vlastitim sredstvima koja su jednaka korištenju općeg proračuna Unije u slučaju izvanugovorne odgovornosti i s time povezanim troškovima, u pogledu izvršavanja ovlasti od strane institucija Unije na temelju Uredbe o SRM-u. Odgovornost svake države članice sudionice prema ovom aranžmanu trebala bi biti odvojena i pojedinačna, a ne solidarna, te bi stoga svaka od država članica sudionica trebala odgovarati samo za svoj dio obveze nadoknade kako je određeno u skladu s ovim Sporazumom.
- (22) Sud bi, u skladu s člankom 273. UFEU-a, trebao biti nadležan za sporove o tumačenju i primjeni ovog Sporazuma između ugovornih stranaka, uključujući sporove o poštovanju u njemu utvrđenih obveza. Države članice čija valuta nije euro i koje nisu stranke ovog Sporazuma trebale bi moći uputiti Sudu bilo koji spor o tumačenju i provedbi odredaba ovog Sporazuma o naknadama za izvanugovornu odgovornost i s time povezanim troškovima.

- (23) Prijenos doprinosa ugovornih stranaka koje postanu dio jedinstvenog nadzornog mehanizma i jedinstvenog sanacijskog mehanizma na dan nakon dana početka primjene ovog Sporazuma trebalo bi izvršiti poštujući načelo jednakog postupanja prema ugovornim strankama koje sudjeluju u jedinstvenom nadzornom mehanizmu i jedinstvenom sanacijskom mehanizmu na dan početka primjene ovog Sporazuma. Ugovorne stranke koje sudjeluju u jedinstvenom nadzornom mehanizmu i u jedinstvenom sanacijskom mehanizmu na dan početka primjene ovog Sporazuma ne bi trebale snositi teret sanacija za koje su trebali doprinositi nacionalni aranžmani financiranja onih ugovornih stranaka koje sudjeluju u kasnijoj fazi. Jednako tako, potonje ne bi trebale snositi trošak sanacija koji je nastao prije dana kada su one postale države članice sudionice, za koji bi trebao biti odgovoran Fond.
- (24) Ako bliska suradnja ugovorne stranke čija valuta nije euro s ESB-om bude raskinuta u skladu s člankom 7. Uredbe (EU) br. 1024/2013, trebalo bi provesti poštnu raspodjelu akumuliranih doprinosa dotične ugovorne stranke, uzimajući u obzir interese i dotične ugovorne stranke i Fonda. U skladu s time, u članku 4. stavku 3. Uredbe o SRM-u utvrđuju se načini, kriteriji i postupci o kojima se Odbor i država članica na koju se odnosi raskid bliske suradnje trebaju dogovoriti u vezi s povratom doprinosa koje je prenijela ta država članica.

(25) Poštujući u potpunosti postupke i zahtjeve ugovora na kojima se temelji Europska unija, cilj je ugovornih stranaka, u skladu s UEU-om i UFEU-om, što je prije moguće ugraditi suštinske odredbe ovog Sporazuma u pravni okvir Unije.

SPORAZUMJELE SU SE O SLJEDEĆIM ODREDBAMA:

GLAVA I.

SVRHA I PODRUČJE PRIMJENE

ČLANAK 1.

1. Ovim se Sporazumom ugovorne stranke obvezuju na:
 - (a) prenošenje doprinosa prikupljenih na nacionalnoj razini u skladu s Direktivom o BRR-u i Uredbom o SRM-u u jedinstveni sanacijski fond („Fond”) uspostavljen tom Uredbom; i

- (b) dodjeljivanje, tijekom prijelaznog razdoblja koje počinje na dan početka primjene ovoga Sporazuma kako je utvrđeno u članku 12. stavku 2. ovog Sporazuma i koje istječe na dan kada Fond dosegne ciljanu razinu utvrđenu u članku 68. Uredbe o SRM-u, no najkasnije 8 godina nakon početka primjene ovog Sporazuma (prijelazno razdoblje), doprinosa koje one prikupe na nacionalnoj razini u skladu s Uredbom o SRM-u i Direktivom o BRR-u različitim odjeljcima koji pripadaju svakoj ugovornoj stranci. Korištenje odjeljcima podliježe postupnom objedinjavanju na način da će odjeljci prestati postojati na kraju prijelaznog razdoblja,

podupirući time djelotvorne aktivnosti i funkcioniranje Fonda.

2. Ovaj Sporazum primjenjuje se na ugovorne stranke čije institucije podliježu jedinstvenom nadzornom mehanizmu i jedinstvenom sanacijskom mehanizmu, u skladu s odgovarajućim odredbama Uredbe (EU) br. 1024/2013 odnosno Uredbe o SRM-u (ugovorne stranke koje sudjeluju u jedinstvenom nadzornom mehanizmu i u jedinstvenom sanacijskom mehanizmu).

GLAVA II.

DOSLJEDNOST I ODNOS S PRAVOM UNIJE

ČLANAK 2.

1. Ovaj Sporazum primjenjuju i tumače ugovorne stranke u skladu s ugovorima na kojima se temelji Europska unija i pravom Europske unije, posebno člankom 4. stavkom 3. UEU-a i zakonodavstvom Unije o sanaciji institucija.
2. Ovaj Sporazum primjenjuje se u mjeri u kojoj je to u skladu s ugovorima na kojima se temelji Europska unija i s pravom Unije. Sporazum ne zadire u nadležnosti Unije da djeluje u području unutarnjeg tržišta.
3. Za potrebe ovog Sporazuma primjenjuju se odgovarajuće definicije određene u članku 3. Uredbe o SRM-u.

GLAVA III.

PRIJENOS DOPRINOSA I ODJELJCI

ČLANAK 3.

Prijenos doprinosa

1. Ugovorne stranke zajednički se obvezuju neopozivo prenijeti u Fond doprinosa koje prikupljaju od institucija s odobrenjem za rad na njihovom dotičnom državnom području na temelju članaka 69. i 70. Uredbe o SRM-u te, u skladu s kriterijima koji su utvrđeni u njima i u delegiranim i provedbenim aktima na koje se u njima upućuje. Prijenos doprinosa odvija se u skladu s uvjetima utvrđenima u člancima od 4. do 10. ovog Sporazuma.
2. Ugovorne stranke prenose *ex ante* doprinosa za svaku godinu najkasnije do 30. lipnja te godine. Početni prijenos *ex ante* doprinosa u Fond obaviti će se najkasnije do 30. lipnja 2016. ili, ako Sporazum ne stupi na snagu do tog dana, najkasnije šest mjeseci nakon dana njegova stupanja na snagu.
3. Doprinosi koje ugovorne stranke u skladu s člancima 103. i 104. Direktive o BRR-u prikupe prije dana početka primjene ovog Sporazuma prenose se u Fond najkasnije do 31. siječnja 2016. ili, ako Sporazum ne stupi na snagu do tog dana, najkasnije mjesec dana nakon dana njegova stupanja na snagu.

4. Svi iznosi koji su prema aranžmanu financiranja sanacije ugovorne stranke isplaćeni prije dana početka primjene ovog Sporazuma u vezi s mjerama sanacije unutar njenog državnog područja oduzimaju se od doprinosa iz stavka 3. koje ta ugovorna stranka treba prenijeti u Fond. U tom slučaju, dotična ugovorna stranka i dalje je obvezna u Fond prenijeti iznos jednak iznosu koji bi bio potreban za ostvarivanje ciljane razine njezina aranžmana financiranja sanacije, u skladu s člankom 102. Direktive o BRR-u i u rokovima koji su u njemu naznačeni.
5. Ugovorne stranke prenose *ex post* doprinose odmah nakon njihova prikupljanja.

ČLANAK 4.

Odjeljci

1. Tijekom prijelaznog razdoblja doprinosi prikupljeni na nacionalnoj razini prenose se u Fond na način da se dodjeljuju nacionalnim odjeljcima koji pripadaju svakoj ugovornoj stranci.
2. Veličina odjeljaka svake ugovorne stranke jednaka je ukupnom iznosu doprinosa koje plaćaju institucije s odobrenjem za rad na njihovom dotičnom državnom području na temelju članaka 68. i 69. Uredbe o SRM-u kao i delegiranih i provedbenih akata na koje se u njima upućuje.

3. Odbor na dan stupanja na snagu ovog Sporazuma isključivo u informativne svrhe sastavlja popis na kojem se navode pojedinosti o veličini odjeljaka svake ugovorne stranke. Taj se popis ažurira svake godine prijelaznog razdoblja.

ČLANAK 5.

Funkcioniranje odjeljaka

1. Ako se, u skladu s odgovarajućim odredbama Uredbe o SRM-u, donese odluka o korištenju Fonda, Odbor je ovlašten raspolagati odjeljcima Fonda na sljedeći način:

- (a) Na prvom mjestu, troškove snose odjeljci koji pripadaju ugovornim strankama u kojima institucija ili grupa koja se nalazi u postupku sanacije ima poslovni nastan ili odobrenje za rad. Kada se u postupku sanacije nalazi prekogranična grupa, troškovi se raspoređuju između različitih odjeljaka koji pripadaju ugovornim strankama u kojima matično društvo i društva kćeri imaju poslovni nastan ili odobrenje za rad razmjerno relativnom iznosu doprinosa koji je svaki od članova grupe koja se nalazi u postupku sanacije uplatio svojim odjeljcima s obzirom na ukupan iznos doprinosa koji su svi članovi grupe uplatili svojim nacionalnim odjeljcima.

U slučaju da ugovorna stranka, u kojoj matično društvo i društvo kći imaju poslovni nastan ili odobrenje za rad, smatra da primjena ovog kriterija raspodjele troškova iz prvog podstavka dovodi do velike asimetrije između raspodjele troškova među odjeljcima i velike asimetrije između profila rizičnosti subjekata na koje se sanacija odnosi, ugovorna stranka može zahtijevati od Odbora da dodatno i bez odgađanja, razmotri kriterije utvrđene u članku 107. stavku 5. Direktive o BRR-u. Ako Odbor ne udovolji zahtjevu koji je podnijela dotična ugovorna stranka, dužan je javno obrazložiti svoje stajalište.

Koriste se financijska sredstva raspoloživa unutar odjeljaka koji pripadaju ugovornim strankama iz prvog podstavka do iznosa troška koji je svaki nacionalni odjeljak dužan doprinijeti u skladu s kriterijima za raspodjelu troškova utvrđenima u prvom i drugom podstavku, na sljedeći način:

- tijekom prve godine prijelaznog razdoblja, koriste se sva financijska sredstva raspoloživa u okviru navedenih odjeljaka;
- tijekom druge i treće godine prijelaznog razdoblja, koristi se 60 % odnosno 40 % posto financijskih sredstava raspoloživih u okviru navedenih odjeljaka;
- tijekom narednih godina prijelaznog razdoblja, raspoloživost financijskih sredstava u odjeljcima koji pripadaju relevantnim ugovornim strankama smanjuje se godišnje za $\frac{2}{3}$ postotnih bodova.

Navedeno godišnje smanjenje raspoloživosti financijskih sredstava u odjeljcima koji pripadaju relevantnim ugovornim strankama ravnomjerno se raspodjeljuje po tromjesečju.

- (b) Na drugom mjestu, ako financijska sredstva koja su raspoloživa u odjeljcima dotičnih ugovornih stranaka iz točke (a) nisu dostatna za ispunjavanje zadaće Fonda kako je navedeno u članku 75. Uredbe o SRM-u, poseže se za raspoloživim financijskim sredstvima iz odjeljaka Fonda koji pripadaju svim ugovornim strankama.

Financijska sredstva raspoloživa u odjeljcima svih ugovornih stranaka dopunjuju se u istoj mjeri kako je određeno u trećem podstavku ove točke preostalim financijskim sredstvima iz nacionalnih odjeljaka koji pripadaju ugovornim strankama na koje se odnosi sanacija iz točke (a).

U slučaju sanacije prekogranične grupe, pri dodjeli financijskih sredstava koja su na taj način postala raspoloživa između odjeljaka dotičnih ugovornih stranaka na temelju prvog i drugog podstavka ove točke vrijedi isti ključ za raspodjelu troškova između njih, kako je utvrđeno u točki (a). Ako instituciji ili institucijama s odobrenjem za rad u jednoj od dotičnih ugovornih stranaka koja podliježe ili koje podliježu sanaciji grupe nisu potrebna sva financijska sredstva koja su raspoloživa prema točki (b), raspoloživa financijska sredstva koja nisu potrebna prema točki (b) koriste se pri sanaciji subjekata s odobrenjem za rad u drugim ugovornim strankama na koje se odnosi sanacija grupe.

Tijekom prijelaznog razdoblja, korištenje nacionalnih odjeljaka ugovornih stranaka provodi se na sljedeći način:

- tijekom prve i druge godine prijelaznog razdoblja, koristi se 40 % odnosno 60 % posto financijskih sredstava raspoloživih u okviru navedenih odjeljaka;
- tijekom narednih godina prijelaznog razdoblja, raspoloživost financijskih sredstava iz navedenih odjeljaka godišnje se povećava za $6\frac{2}{3}$ postotnih bodova.

Navedeno godišnje povećanje raspoloživosti financijskih sredstava u svim nacionalnim odjeljcima ugovornih stranaka ravnomjerno se raspodjeljuje po tromjesečju.

- (c) Na trećem mjestu, ako financijska sredstva koja se koriste u skladu s točkom (b) nisu dostatna za ispunjavanje zadaće Fonda kako je navedeno u članku 75. Uredbe o SRM-u, poseže se za svim preostalim financijskim sredstvima iz odjeljaka koji pripadaju dotičnim ugovornim strankama iz točke (a).

U slučaju sanacije prekogranične grupe poseže se za odjeljcima koji pripadaju dotičnim ugovornim strankama koje nisu osigurale dovoljno financijskih sredstava prema točkama (a) i (b) u vezi sa sanacijom subjekata s odobrenjem za rad na njihovim državnim područjima. Doprinosi svakog odjeljka određuju se u skladu s kriterijima za raspodjelu troškova utvrđenima u točki (a).

- (d) Na četvrtom mjestu, i ne dovodeći u pitanje ovlasti Odbora iz točke (e), ako financijska sredstva iz točke (c) nisu dostatna za pokrivanje troškova određene mjere sanacije, dotične ugovorne stranke iz točke (a) prenose u Fond izvanredne *ex post* doprinose institucija s odobrenjem za rad na njihovim državnim područjima, prikupljene u skladu s kriterijima utvrđenima u članku 70. Uredbe o SRM-u.

U slučaju sanacije prekogranične grupe, *ex post* doprinose prenose dotične ugovorne stranke koje nisu osigurale dovoljno financijskih sredstava prema točkama od (a) do (c) u vezi sa sanacijom subjekata s odobrenjem za rad na njihovim državnim područjima.

- (e) Ako financijska sredstva iz točke (c) nisu dostatna za pokrivanje troškova određene mjere sanacije i sve dok izvanredni *ex post* doprinosi iz točke (d) nisu trenutno raspoloživi, uključujući zbog razloga povezanih sa stabilnošću dotičnih institucija, Odbor može, u skladu s člancima 72. i 73. Uredbe o SRM-u, koristiti svoju ovlast ugovaranja zajmova ili drugih oblika potpore za Fond ili svoju ovlast da, u skladu s člankom 7. ovog Sporazuma, izvrši privremene prijenose između odjeljaka.

U slučaju da Odbor odluči koristiti svoje ovlasti iz prvog podstavka ove točke, dotične ugovorne stranke iz točke (d) u Fond prenose izvanredne *ex post* doprinose kako bi nadoknadile zajmove ili druge oblike potpore ili privremeni prijenos između odjeljaka.

2. Povrat od ulaganja iznosa prenesenih u Fond, u skladu s člankom 74. Uredbe o SRM-u, razmjerno se raspoređuje u svaki od odjeljaka na temelju njihovih raspoloživih financijskih sredstava, isključujući sva potraživanja ili neopozive preuzete obveze plaćanja za potrebe članka 75. Uredbe o SRM-u koje se mogu pripisati svakom odjeljku. Povrat od ulaganja s osnove mjera sanacije koje Fond može poduzeti, u skladu s člankom 75. Uredbe o SRM-u, razmjerno se raspoređuje u svaki od odjeljaka, na temelju njihovih doprinosa određenoj mjeri sanacije.
3. Svi se odjeljci spajaju i prestaju postojati nakon isteka prijelaznog razdoblja.

ČLANAK 6.

Prijenos dodatnih *ex ante* doprinosa i ciljane razina

1. Ugovorne stranke prema potrebi osiguravaju nadopunjavanje Fonda putem *ex ante* doprinosa, koji se plaćaju unutar razdoblja utvrđenih u članku 68. stavcima 2. i 3. i članku 5. točki (a) Uredbe o SRM-u, u iznosu koji je jednak iznosu potrebnom za ostvarivanje ciljane razine utvrđene u članku 68. stavku 1. Uredbe o SRM-u.

2. Tijekom prijelaznog razdoblja, prijenos doprinosa vezanih uz nadopunjavanje raspoređuje se među odjeljcima na sljedeći način:
- (a) ugovorne stranke na koje se sanacija odnosi prenose doprinose na dio svojeg odjeljka koji još ne podliježe objedinjavanju u skladu s člankom 5. stavkom 1. točkama (a) i (b);
 - (b) sve ugovorne stranke prenose doprinose na dio svojeg odjeljka koji podliježe objedinjavanju u skladu s člankom 5. stavkom 1. točkama (a) i (b).

ČLANAK 7.

Privremeni prijenos između odjeljaka

1. Ne dovodeći u pitanje obveze utvrđene u članku 5. stavku 1. točkama od (a) do (d), ugovorne stranke na koje se sanacija odnosi mogu u prijelaznom razdoblju zahtijevati od Odbora privremeno korištenje dijela financijskih sredstava raspoloživih u odjeljcima Fonda koji još nisu objedinjeni i koji pripadaju drugim ugovornim strankama. U tom slučaju, dotične ugovorne stranke naknadno prenose u Fond, prije isteka prijelaznog razdoblja, izvanredne *ex post* doprinose u iznosu koji je jednak iznosu koji je primljen u njihove odjeljke, uvećan za dospjelu kamatu, tako da se ostalim odjeljcima vrata sredstva.

2. Iznos privremeno prenesen iz svakog od odjeljaka u odjeljke primatelja razmjernan je njihovoj veličini kako je utvrđeno prema članku 4. stavku 2. i ne premašuje 50% raspoloživih financijskih sredstava unutar svakog odjeljaka koji još ne podliježe objedinjavanju. U slučaju sanacije prekogranične grupe, pri dodjeli financijskih sredstava koja su postala raspoloživa između odjeljaka dotičnih ugovornih stranaka na temelju ovog stavka vrijedi isti ključ za raspodjelu troškova između njih, kako je utvrđeno u članku 5. stavku 1. točki (a).

3. Odluke Odbora o zahtjevu za privremeni prijenos financijskih sredstava između odjeljaka iz stavka 1. donose se običnom većinom glasova članova njegove plenarne sjednice kako je navedeno u članku 52. stavku 1. Uredbe o SRM-u. U svojoj odluci o privremenom prijenosu Odbor određuje kamatnu stopu, rok povrata te druge modalitete i uvjete prijena financijskih sredstava između odjeljaka.

4. Odluka Odbora o davanju suglasnosti za privremeni prijenos financijskih sredstava iz stavka 3. može stupiti na snagu samo ako nijedna ugovorna stranka iz čijih je odjeljaka izvršen prijenos ne uloži prigovor u roku od 4 kalendarska dana od dana donošenja odluke.

Tijekom prijelaznog razdoblja pravo na prigovor ugovorna stranka može koristiti samo ako:

- (a) joj zatrebaju financijska sredstva iz njezinog odgovarajućeg nacionalnog odjeljka koji joj pripada za financiranje operacije sanacije u kratkom roku ili ako bi joj privremeni prijenos ugrozio provedbu mjere sanacije koja je u tijeku na njezinom državnom području;
- (b) bi privremeni prijenos obuhvatio više od 25% od njezina dijela nacionalnog odjeljka koji još ne podliježe objedinjavanju u skladu s člankom 5. stavkom 1. točkama (a) i (b); ili
- (c) smatra da ugovorna stranka čiji odjeljak ostvaruje korist od privremenog prijenosa ne osigurava jamstva za povrat sredstava iz nacionalnih izvora ili potpore iz ESM-a u skladu s dogovorenim postupcima.

Ugovorna stranka koja namjerava uložiti prigovor dužna je na odgovarajući način obrazložiti nastanak bilo koje od okolnosti iz točaka od (a) do (c).

U slučaju ulaganja prigovora u skladu s ovim stavkom, odluka Odbora o privremenom prijenosu donosi se uz izuzimanje financijskih sredstava iz odjeljaka ugovornih stranaka koje ulažu prigovor.

5. Ako institucija ugovorne stranke, iz čijeg je odjeljka izvršen prijenos financijskih sredstava prema ovom članku podliježe sanaciji, ta ugovorna stranka može od Odbora zahtijevati da iz Fonda u njezin odjeljak prenese iznos koji je jednak iznosu koji je prvobitno bio prenesen iz tog odjeljka. Na temelju takvog zahtjeva Odbora odmah daje suglasnost za prijenos.

U tom slučaju, ugovorne stranke koje su prvobitno ostvarile korist od privremenog korištenja financijskih sredstava dužne su izvršiti prijenos u Fond iznosa dodijeljenih dotičnoj ugovornoj stranci na temelju prvog podstavka, u skladu s modalitetima i uvjetima koje utvrđuje Odbor.

6. Odbor utvrđuje opće kriterije prema kojima se utvrđuju uvjeti pod kojima se izvršava privremeni prijenos financijskih sredstava između odjeljaka, predviđen u ovom članku.

ČLANAK 8.

Ugovorne stranke čija valuta nije euro

1. U slučaju da na dan koji slijedi nakon dana početka primjene ovog Sporazuma prema članku 12. stavku 2. Vijeće Europske unije donese odluku o poništavanju odstupanja ugovorne stranke čija valuta nije euro, kako je utvrđeno u članku 139. stavku 1. UFEU-a ili njezinu izuzeću, kako je navedeno u Protokolu (br. 16) o određenim odredbama koje se odnose na Dansku priloženom UEU-u i UFEU-u („Protokol o određenim odredbama koje se odnose na Dansku”) ili ako, u slučaju nepostojanja takve odluke, ugovorna stranka čija valuta nije euro postane sudionicom jedinstvenog nadzornog mehanizma i jedinstvenog sanacijskog mehanizma, ona izvršava prijenos iznosa doprinosa prikupljenih na svojem državnom području u Fond koji je jednak udjelu ukupne ciljane razine njezinog nacionalnog odjeljka koji je izračunat u skladu s člankom 4. stavkom 2., te je na taj način jednak iznosu koji bi dotična ugovorna stranka bila prenijela da je sudjelovala u jedinstvenom nadzornom mehanizmu i jedinstvenom sanacijskom mehanizmu od dana početka primjene ovog Sporazuma prema članku 12. stavku 2.

2. Svi iznosi koji su prema aranžmanu financiranja sanacije ugovorne stranke iz stavka 1. isplaćeni u vezi s mjerama sanacije unutar državnog područja ugovorne stranke oduzimaju se od iznosâ koje ta ugovorna stranka na temelju stavka 1. treba prenijeti u Fond. U tom slučaju, dotična ugovorna stranka i dalje je obvezna u Fond prenijeti iznos jednak iznosu koji bi bio potreban za ostvarivanje ciljane razine njezina aranžmana financiranja sanacije, u skladu s člankom 102. Direktive o BRR-u i u rokovima koji su u njemu naznačeni.

3. Odbor utvrđuje, u dogovoru s dotičnom ugovornom strankom, točan iznos doprinosa koji ona treba prenijeti, na temelju kriterija utvrđenih u stavcima 1. i 2.

4. Troškove bilo koje mjere sanacije koja je na državnom području ugovornih stranaka čija valuta nije euro pokrenuta prije dana na koji odluka o poništavanju njihovog odstupanja, kako je utvrđeno u članku 139. stavku 1. UFEU-a ili o njihovom izuzeću, kako je navedeno u Protokolu o određenim odredbama koje se odnose na Dansku počne proizvoditi učinke ili prije dana stupanja na snagu odluke ESB-a o bliskoj suradnji iz članka 7. stavka 2. Uredbe (EU) br. 1024/2013 ne snosi Fond.

Ako ESB, u svojoj sveobuhvatnoj procjeni kreditnih institucija iz članka 7. stavka 2. točke (b) Uredbe (EU) br. 1024/2013, smatra da bilo koja od institucija dotičnih ugovornih stranaka propada ili će vjerojatno propasti, troškove sanacije za mjere sanacije navedenih kreditnih institucija ne snosi Fond.

5. U slučaju raskida bliske suradnje s ESB-om provodi se povrat doprinosa koje je prenijela ugovorna stranka na koju se raskid odnosi, u skladu s člankom 4. stavkom 3. Uredbe o SRM-u.

Raskid bliske suradnje s ESB-om ne utječe na prava i obveze ugovornih stranaka koji proizlaze iz mjera sanacije provedenih tijekom razdoblja u kojemu te ugovorne stranke podliježu ovom Sporazumu i koji se odnose na:

- prijenos *ex post* doprinosa prema članku 5. stavku 1. točki (d);
- nadopunjavanje Fonda prema članku 6.; i
- privremeni prijenos između odjeljaka prema članku 7.

ČLANAK 9.

Poštovanje općih načela i ciljeva sanacije

1. Korištenje Fonda na osnovi objedinjavanja i prijenos doprinosa u Fond ovisi o trajnosti pravnog okvira za sanaciju čija su pravila jednakovrijedna pravilima u okviru Uredbe o SRM-u i vode do barem jednakog rezultata kao ta pravila, kako su utvrđena u sljedećim pravilima i bez da ih pritom mijenjaju:

- (a) postupovna pravila o donošenju programa sanacije kako je utvrđeno u članku 18. Uredbe o SRM-u;

- (b) pravila o donošenju odluka Odbora kako je utvrđeno u člancima 52. i 55. Uredbe o SRM-u;
- (c) opća načela sanacije kako je utvrđeno u članku 15. Uredbe o SRM-u, a posebno načela propisana u stavku 1. točkama (a) i (b) tog članka prema kojima gubitke najprije snose dioničari institucije koja se nalazi u postupku sanacije i prema kojima vjerovnici institucije koja se nalazi u postupku sanacije snose gubitke nakon dioničara u skladu s redoslijedom prvenstva njihovih potraživanja;
- (d) pravila o instrumentima sanacije iz članka 22. stavka 2. Uredbe o SRM-u, a posebno ona o primjeni *bail-in* instrumenta utvrđena u njezinom članku 27. te u člancima 43. i 44. Direktive o BRR-u i posebnim pragovima koji se njima uspostavljaju, a povezani su s nametanjem odgovornosti za gubitke dioničarima i vjerovnicima te doprinos Fonda određenoj mjeri sanacije.

2. U slučaju da se pravila o sanaciji iz stavka 1., predviđena u Uredbi o SRM-u kako isti glasi na dan njenog prvotnog donošenja stave izvan snage ili se na drugi način izmijene protivno volji bilo koje od ugovornih stranaka, uključujući donošenjem *bail-in* pravila („*bail-in rules*“) na način koji nije jednakovrijedan ili ne dovodi do barem istog i ne blažeg rezultata od onoga koji proizlazi iz Uredbe o SRM-u kako ona glasi na dan njenog prvotnog donošenja, a ta ugovorna stranka iskoristi svoja prava prema međunarodnom javnom pravu u pogledu bitno izmijenjenih okolnosti, svaka druga ugovorna stranka može, na temelju članka 14. ovog Sporazuma, od Suda zahtijevati da provjeri postojanje bitno izmijenjenih okolnosti i posljedica koje iz njih proizlaze, u skladu s međunarodnim javnim pravom. Svaka ugovorna stranka može od Suda zahtijevati suspenziju primjene mjere koja je predmet spora te se u tom slučaju primjenjuju članak 278. UFEU-a i članci od 160. do 162. Poslovnika Suda.

3. Postupak iz stavka 2. ovog članka ne prejudicira korištenje pravnih lijekova predviđenih u člancima 258., 259., 260., 263., 265. i 266. UFEU-a niti na njega utječe.

ČLANAK 10.

Sukladnost

1. Ugovorne stranke poduzimaju u svojim nacionalnim pravnim sustavima potrebne mjere kako bi osigurale usklađenost s njihovom obvezom zajedničkog prijenosa doprinosa u skladu s ovim Sporazumom.

2. Ne dovodeći u pitanje ovlast Suda prema članku 14. ovog Sporazuma, Odbor, postupajući na vlastitu inicijativu ili na zahtjev bilo koje ugovorne stranke, može razmotriti je li ugovorna stranka propustila ispuniti svoju obvezu prijenosa doprinosa u Fond kako je utvrđeno u ovom Sporazumu.

U slučaju da Odbor utvrdi da ugovorna stranka nije ispunila svoju obvezu prijenosa doprinosa, on određuje rok do kojeg dotična ugovorna stranka mora poduzeti potrebne mjere kako bi otklonila kršenje. U slučaju da ugovorna stranka u roku koji odredi Odbor ne poduzme potrebne mjere kako bi otklonila kršenje, institucije koje imaju odobrenje za rad u dotičnoj ugovornoj stranci isključuju se, u odnosu na sanaciju, iz korištenja odjeljaka svih ugovornih stranaka kako je utvrđeno u članku 5. stavku 1. točki (b). To se isključivanje prestaje primjenjivati od trenutka kada Odbor utvrdi da je dotična ugovorna stranka poduzela potrebne mjere kako bi otklonila kršenje.

3. Odluke Odbora iz ovoga članka donose se običnom većinom glasova predsjednika i članova iz članka 43. stavka 1. točke (b) Uredbe o SRM-u.

GLAVA IV.

OPĆE I ZAVRŠNE ODREDBE

ČLANAK 11.

Ratifikacija, odobrenje ili prihvata i stupanje na snagu

1. Ovaj Sporazum podliježe ratifikaciji, odobrenju ili prihvatu od strane njegovih potpisnika u skladu s njihovim odgovarajućim ustavnim zahtjevima. Isprave o ratifikaciji, odobrenju ili prihvatu polažu se kod Glavnog tajništva Vijeća Europske unije („depozitar“). Depozitar obavješćuje ostale potpisnike o svakom polaganju i datumu polaganja.
2. Ovaj Sporazum stupa na snagu prvog dana drugog mjeseca koji slijedi nakon dana polaganja isprava o ratifikaciji, odobrenju ili prihvatu od strane potpisnika koji sudjeluju u jedinstvenom nadzornom mehanizmu i jedinstvenom sanacijskom mehanizmu, koji predstavljaju najmanje 90% od zbroja ponderiranih glasova svih država članica koje sudjeluju u jedinstvenom nadzornom mehanizmu i jedinstvenom sanacijskom mehanizmu, kako je utvrđeno Protokolom (br. 36) o prijelaznim odredbama priloženom UEU-u i UFEU-u.

ČLANAK 12.

Primjena

1. Ovaj se Sporazum primjenjuje među ugovornim strankama koje su položile svoje isprave o ratifikaciji, odobrenju ili prihvatu pod uvjetom da je Uredba o SRM-u prethodno stupila na snagu.
2. Podložno stavku 1. ovog članka i pod uvjetom da je ovaj Sporazum stupio na snagu u skladu s člankom 11. stavkom 2., on se primjenjuje od 1. siječnja 2016. među ugovornim strankama koje sudjeluju u jedinstvenom nadzornom mehanizmu i jedinstvenom sanacijskom mehanizmu i koje su do tog dana položile svoje isprave o ratifikaciji, odobrenju ili prihvatu. Ako ovaj Sporazum ne stupa na snagu do 1. siječnja 2016., on se primjenjuje od dana svog stupanja na snagu među ugovornim strankama koje sudjeluju u jedinstvenom nadzornom mehanizmu i jedinstvenom sanacijskom mehanizmu i koje su do tog dana položile svoje isprave o ratifikaciji, odobrenju ili prihvatu.
3. Ovaj se Sporazum primjenjuje i na ugovorne stranke koje sudjeluju u jedinstvenom nadzornom mehanizmu i jedinstvenom sanacijskom mehanizmu, a koje do dana početka primjene prema stavku 2. nisu položile svoje isprave o ratifikaciji, odobrenju ili prihvatu, od prvog dana mjeseca koji slijedi nakon polaganja njihove odgovarajuće isprave o ratifikaciji, odobrenju ili prihvatu.

4. Ovaj se Sporazum ne primjenjuje na ugovorne stranke koje su položile svoje isprave o ratifikaciji, odobrenju ili prihvatu, ali do dana početka primjene ovog Sporazuma ne sudjeluju u jedinstvenom nadzornom mehanizmu i jedinstvenom sanacijskom mehanizmu. Navedene ugovorne stranke su međutim od dana početka primjene ovog Sporazuma stranke posebnog sporazuma iz članka 14. stavka 2. u svrhu upućivanja Sudu svih sporova o tumačenju i provedbi članka 15.

Sporazum se na ugovorne stranke iz prvog podstavka primjenjuje od dana na koji odluka o poništavanju njihovog odstupanja, kako je utvrđeno u članku 139. stavku 1. UFEU-a, ili o njihovom izuzeću, kako je navedeno u Protokolu o određenim odredbama koje se odnose na Dansku počne proizvoditi učinke ili, u nedostatku toga, od dana stupanja na snagu odluke ESB-a o bliskoj suradnji iz članka 7. stavka 2. Uredbe (EU) br. 1024/2013.

Podložno njegovom članku 8., ovaj se Sporazum prestaje primjenjivati na ugovorne stranke koje su uspostavile blisku suradnju s ESB-om iz članka 7. stavka 2. Uredbe (EU) br. 1024/2013 od dana raskida te bliske suradnje u skladu s člankom 7. stavkom 8. te Uredbe .

ČLANAK 13.

Pristupanje

Ovaj je Sporazum otvoren za pristupanje država članica koje nisu ugovorne stranke. Podložno članku 8. stavcima od 1. do 3., pristupanje proizvodi učinke nakon polaganja isprave o pristupanju kod depozitara koji o tome obavješćuje druge ugovorne stranke. Nakon što ugovorne stranke izvrše provjeru vjerodostojnosti, tekst ovog Sporazuma na službenom jeziku države članice pristupnice, koji je također službeni jezik institucija Unije, polaže se u arhiv depozitara kao vjerodostojan tekst ovog Sporazuma.

ČLANAK 14.

Rješavanje sporova

1. Ako između ugovornih stranaka dođe do neslaganja o tumačenju bilo koje odredbe ovog Sporazuma ili ako jedna ugovorna stranka smatra da druga ugovorna stranka nije ispunila svoje obveze prema ovom Sporazumu, ona može uputiti stvar Sudu. Presuda Suda obvezujuća je za stranke u postupku.

Ako Sud utvrdi da je ugovorna stranka propustila ispuniti svoje obveze prema ovom Sporazumu, dotična ugovorna stranka u roku koji odredi Sud poduzima potrebne mjere u skladu s presudom. U slučaju da dotična ugovorna stranka u roku koji odredi Sud ne poduzme potrebne mjere kako bi otklonila kršenje, institucije s odobrenjem za rad u dotičnoj ugovornoj stranci isključuju se iz korištenja odjeljaka svih ugovornih stranaka kako je utvrđeno u članku 5. stavku 1. točki (b) .

2. Ovaj članak predstavlja poseban sporazum između ugovornih stranaka u smislu članka 273. UFEU-a.

3. Države članice čija valuta nije euro koje nisu ratificirale ovaj Sporazum mogu obavijestiti depozitara o svojoj namjeri da, u svrhu upućivanja Sudu svakog spora o tumačenju i provedbi članka 15., postanu stranke posebnog sporazuma iz stavka 2. ovog članka. Depozitar obavijest dotične države članice priopćava ugovornim strankama te, nakon te obavijesti, dotična država članica postaje stranka posebnog sporazuma iz stavka 2. ovog članka u svrhu navedenu u ovom stavku.

ČLANAK 15.

Naknada

1. Ugovorne stranke obvezuju se nadoknaditi zajednički, pravovremeno i s kamatama svakoj državi članici koja ne sudjeluje ni u jedinstvenom nadzornom mehanizmu ni u jedinstvenom sanacijskom mehanizmu („države članice koje ne sudjeluju”), iznos koji je država članica koja ne sudjeluje platila vlastitim sredstvima koja su jednaka korištenju općeg proračuna Unije u slučaju izvanugovorne odgovornosti i s time povezanim troškovima, u pogledu izvršavanja ovlasti od strane institucija Unije na temelju Uredbe o SRM-u.
2. Iznos za koji se smatra da su sve države članice koje ne sudjeluju doprinijele izvanugovornoj odgovornosti i s time povezanim troškovima utvrđuje se razmjerno na temelju njihova bruto nacionalnog dohotka određenog u skladu s člankom 2. stavkom 7. Odluke Vijeća 2007/436/EZ, Euratom¹ ili bilo kojim kasnijim aktom Unije kojim se ona mijenja ili stavlja izvan snage.
3. Troškovi naknade raspoređuju se među ugovornim strankama razmjerno, na temelju visine njihova bruto nacionalnog dohotka kako je određen u skladu s člankom 2. stavkom 7. Odluke Vijeća 2007/436/EZ, Euratom ili bilo kojim kasnijim aktom Unije kojim se ona mijenja ili stavlja izvan snage.

¹ Odluka Vijeća od 7. lipnja 2007. o sustavu vlastitih sredstava Europskih zajednica (SL L 163, 23.6.2007., str. 17.).

4. Državama članicama koje ne sudjeluju nadoknada se isplaćuje na dan knjiženja, iz članka 9. stavka 1. Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1150/2000¹ ili iz bilo kojeg kasnijeg akta Unije kojim se ona mijenja ili stavlja izvan snage, iznosa koji odgovaraju plaćanjima iz proračuna Unije za podmirenje izvanugovorne odgovornosti i s time povezanih troškova nakon donošenja povezane izmjene proračuna.

Kamate se obračunavaju u skladu s odredbama o kamatama na iznose stavljene na raspolaganje sa zakašnjenjem koje se primjenjuju na vlastita sredstva Unije. Iznosi u nacionalnim valutama i eurima uzajamno se preračunavaju prema tečaju utvrđenom u skladu s člankom 10. stavkom 3. prvim podstavkom Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1150/2000 ili bilo kojim kasnijim aktom Unije kojima se ona mijenja ili stavlja izvan snage.

5. Komisija koordinira svako djelovanje u pogledu nadoknade od strane ugovornih stranaka, u skladu s kriterijima utvrđenima u stavcima od 1. do 3. Uloga Komisije kao koordinatora uključuje izračunavanje osnovice prema kojoj treba izvršiti plaćanja, izdavanje obavijesti ugovornim strankama kojima se zahtijevaju plaćanja i izračunavanje kamate.

¹ Uredba Vijeća (EZ, Euratom) br. 1150/2000 od 22. svibnja o provedbi Odluke 2007/436/EZ, Euratom o sustavu vlastitih sredstava Zajednica (SL L 130, 31.5.2000, str. 1), uključujući sve kasnije izmjene.

ČLANAK 16.

Preispitivanje

1. U roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovog Sporazuma i najkasnije svakih 18 mjeseci nakon toga, Odbor ocjenjuje i podnosi Europskom parlamentu i Vijeću izvješće o provedbi ovog Sporazuma, a posebno o pravilnom funkcioniranju objedinjenog korištenja Fonda i njegovom utjecaju na financijsku stabilnost i unutarnje tržište.
2. U roku od najkasnije deset godina od dana stupanja na snagu ovog Sporazuma, na temelju procjene iskustava u njegovoj provedbi koja je sadržana u izvješćima koja izrađuje Odbor u skladu sa stavkom 1., poduzimaju se potrebni koraci, u skladu s UEU-om i UFEU-om, u cilju uključivanja suštine ovog Sporazuma u pravni okvir Unije.

Sastavljeno u Bruxellesu 2014. u jednom izvorniku čiji su tekstovi na bugarskom, češkom, danskom, engleskom, estonskom, finskom, francuskom, grčkom, hrvatskom, irskom, latvijskom, litavskom, mađarskom, malteškom, nizozemskom, njemačkom, poljskom, portugalskom, rumunjskom, slovačkom, slovenskom, španjolskom, švedskom i talijanskom jeziku jednako vjerodostojni te se polažu u arhivu depozitara koji dostavlja na odgovarajući način ovjerenu presliku svakoj od ugovornih stranaka.

IZJAVE NAMJERE UGOVORNIH STRANAKA I PROMATRAČA MEĐUVLADINE
KONFERENCIJE KOJI SU ČLANOVI VIJEĆA EUROPSKE UNIJE KOJE TREBA POLOŽITI
ZAJEDNO SA SPORAZUMOM:

Izjava br. 1:

Poštujući u potpunosti postupovne zahtjeve ugovora na kojima se temelji Europska unija, ugovorne stranke i promatrači međuvladine konferencije koji su članovi Vijeća Europske unije, izjavljuju da su njihov cilj i njihova namjera, osim ako se svi drukčije usuglase:

- a) da se članak 4. stavak 3. Uredbe o SRM-u kako isti glasi na dan njenog prvotnog donošenja, ne stavlja izvan snage niti se mijenja;
- b) da se načela i pravila povezana s *bail-in* instrumentom ne stavljaju izvan snage niti se mijenjaju na način koji nije jednakovrijedan i ne dovodi do barem istog i ne blažeg rezultata od onoga koji proizlazi iz Uredbe o SRM-u kako ona glasi na dan njenog prvotnog donošenja.

Izjava br. 2:

Potpisnici međudržavnog sporazuma o prijenosu i objedinjavanju doprinosa u jedinstveni sanacijski fond izjavljuju da će težiti završetku postupka njegove ratifikacije u skladu sa svojim pojedinačnim nacionalnim pravnim zahtjevima, na vrijeme, kako bi omogućili da jedinstveni sanacijski mehanizam bude u potpunosti spreman za djelovanje od 1. siječnja 2016.
